

CARTÆ EXIGUITAS. IN
 dicium solitudinis ē. Et ideo longū
 sermonē breui spacio coartavi. quia
 & uobis cum volebam plurius loqui. & angustia
 sedule cogebat tacere. Nunc igitur ingenio
 ē victa pauperies. Minute quidem littere. sed
 confabulatio longa ē. Et tamen in hoc neces
 sitatis articulo. Animaduerte karitatē. cum
 me nec penuriā scriptonis valuit phibere ne
 scriberem. Vos autē ignoscite queso dolemus.
 Dico enim lesus. dico lacrimans. & irascens. Ne
 vñ quidem apicem. tociens uobis tribuendi
 officium p̄stitis. Scio quia nulla communio
 luci & tenebris ē. nulla cum ancillis di. & pecca
 tore societas. At tamen & meretrice dñō pe
 des lacrimis lauit. Et de dominorū miciscanes
 edunt. Et ipse saluator. Non uenit iustos uoca
 re. sed peccatores. Non enim egent. sani medico.

iugulatur. & dicitur ad eam. Ego mors tua o mors.
 ero morsus tuus inferne. Et in consequentib.
 Adducet vrentē uentū dñs de deserto ascendentē.
 qui siccabit om̄s venas eius. & desolabit fontem
 eius. Gert enim uirga de radice iesse. Et flos
 de uirgine fructifera pullulauit. qui loquit̄ in
 cantico canticorum. Ego flos campi. & lilium con
 ualliū. sicut lilium inter spinas. sic amica me
 inter filias. Flos nr̄. mors internus. Ideo q̄
 & mortuus ē. ut mors illius morte moreretur.
 Quod autē de deserto dicit̄ adducendus. uirgina
 lis vterus demonstrat. qui absq̄ cotu. & semine
 viri dñm nobis fudit in fantē. qui calore sp̄s sc̄i
 exsiccaret fontes libidinū. & caneret in psalmo.
 In terra deserta. & in uia. & sine aqua. sic in scō
 apparui tibi. Aduersū ergo mortis duriciam.
 & crudelissimā necessitatē. hoc solatio erigimur.
 qđ breui uisuri sumus eos. quos dolemus absentes.

museum

van het boek

MEERMANNOWESTREENIANUM

10A3 fol. 15^R.

PRINSESSEGRACHT 30 2514 AP DEN HAAG (NL)

DIEBONITVS AD THEODORVM
V & YBRI NUNTIO CON
sternatus sup sc̃i & venerabilis
mibi dormicione h̃c̃m. vix breuē eptam die
tare potui. ^{non} Jam qd̃ eius vice doleam. quem

Hoag Mrs. Mearman. 10 A 3, 1.15^h